

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentissimis Jesu Christi Dei-Hominis

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1723

VD18 80217931

Art. VI. Anti-Christus oppugnabitur à parvo numero servorum Jesu Christi:
duratio Regni ipsius erit brevis, & infelix finis ipsius.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45509

Christi, majori cum splendore & gloria, quam unquam, & impius demergetur in profundum inferni. Res autem eveniet, uti modò intelliges.

ARGUMENTUM.

Anti-Christus oppugnabitur à parvo numero Servorum Jesu Christi; duratio Regni ipsius erit brevis, & infelix finis ipsius.

ARTICULUS VI.

QUANTUMVIS maximè formidanda ac terribilis hujus tyranni futura sit in universo orbe potentia, nihilominùs reperire erit parvum quendam verorum Jesu Christi servorum numerum, qui incessanter invincibili cum zelo ac animo oppugnabunt ipsum. Leges cunctæ, naturæ, Moysis & Evangelii suppeditabunt Heroas intrepidus, qui aperto hoc impietatis monstrum invadent bello, palàm prædicantes adversus ipsum, & defendentes ubique veri Dei gloriam contra vanas ipsius, quas impendet, machinationes, ad abolendum illam.

Lex naturæ dabit Enoch, lex Moysis Vatem Eliam, lex Evangelii Seraphicum Patrem, sanctum Franciscum. Quod concernit Enoch & Eliam; ipsos oppugnaturus esse Anti Christum, articulus est fidei. Satis clarè annotatus in Apocalypsi, ubi nuncupantur duo testes, qui propheta-
bunt, id est, prædicabunt, diebus

mille ducentis sexaginta, amicti saccis; Elias & Enoch ubi dicitur, quòd sint dua oliva, oppugnabunt, Anti-Christum. gratiæ, & duo candelabra in conspectu Domini terra stantes; & si quis voluerit eis nocere, ignis exiet de ore eorum, & devorabit inimicos eorum, id est, quòd descendere facient ignem de celo, per verbum suum; quòd habebunt potestatem percutere terram omni plagà, quotiescùnque voluerint; & cum finièrint testimonium suum, bestia, quæ ascendit de abyssò, id est, Anti-Christus, faciet adversus eos bellum, & vincet illos, & occidet eos; & corpora eorum jacebunt in plateis civitatis magna, id est, Jerusalem, ubi & dominus eorum crucifixus est, insepulta per tres dies & dimidium. Et post hos Spiritus vita à Deo intrabit in eos: & steterunt super pedes suos, & timor magnus cecidit super eos, qui viderunt eos. Et audierunt vocem magnam de celo, dicentem eis: Ascendite huc. Et ascenderunt in celum in nube, & viderunt illos inimici eorum. Certum igitur est, Enoch & Eliam venturos ad oppugnandum

Ccccj

dum

Anti-Christus
oppugnabitur
à tribus
magnis servis
Jesu Christi,

Apoc. II.

dum Anti-Christum, de quo sine errore dubitari non potest.

S. Franciscus
oppugnabit
Anti-Chri-
stum cum E-
noch & Elia.

Quod spectat ad Seraphicum Patrem, sanctum Franciscum, an & ipse venturus sit tertius, cumque illis pugnaturus, non est, nisi pia fides; sed quæ videatur tantum habere probabilitatis & verisimilitudinis, ut ii, qui penitius considerare voluerint stupenda gratiæ prodigia, nulli alteri Sancto, nisi vivo huic Jesu Christi Exemplari & Ectypo concessa, haud difficulter sibi sint persuasuri, magnæ consilium molis circa ipsum machinari Deum, quod non machinetur circa Sanctos alios.

Cur Jesus
Christus im-
presserit vul-
nera sua cor-
pori S. Franci-
sci.

Siquidem quo consilio credere possumus, quod effingere ipsum voluerit Christus Jesus, tam perfectam sui ipsius imaginem, non solum quoad internos animi affectus, inferendo ipsūque animando Spiritu suo, qui est ille sancti Evangelii; ipsi saporem & amorem scitorum, placitorum ac dogmatum suorum, sed etiam, quoad exteriora, imprimendo corpori ipsius visibiliter & manifeste sacratissima vulnera sua, ita ut si uterque tibi prorsus appareret nudus, discernere non posses, quis è duobus esset Ectypon, quis Archetypon? ambo possent tibi dicere: *Videte manus meas & pedes meos, quia ego ipse sum.* Non nisi ipse (saltem ita notanter) portat gloriosa hæc stigmata in Ecclesia Dei.

Luc. 24.

Sed quem ob finem, volebat Quare Deus corpus hoc, divinis his insignitum characteribus, incorruptum semper post tot remanere sæcula; & non solum incorruptum, sed etiam erectum in pedes suos absque fulcro, facie magis serenâ & suavi, carne magis tractabili, ac imbutâ vivaciore colorum acrimoniâ, quàm in vitâ sua; oculos, quasi viverent, semper gerens apertos, & in cælum defixos, more contemplantis. Siquidem ipsemet vidi tres viros, qui conspexerunt ipsum in hoc statu, qui viderunt, tetigerunt & osculati sunt pretiosas ipsius plagas omnino rubicundas, & totas adhuc cruentas, quique legerunt magnificum illud Epitaphium, quod magnus quidam Pontifex suâ inscripsit manu basi è marmore candido pedibus ipsius substrato, ubi, postquam prædicavit ipsum velut perfectam imaginem Salvatoris, affirmat, quod *neq; mortuus sit, neq; vivus.*

conserver
corpus ipsius
incorrupti-
bile.

Tres hi viri, quorum præcipuus erat Cardinalis, & duo alii Sacerdotes religiosi, singulari pietate insignes, viderant ipsum ante duos vix elapsos annos (id est, sub finem Pontificatus Innocentii Decimi) quando hæc super re mihi hoc reddiderunt testimonium.

Quâ ratione
visum fuerit
corpus S.
Francisci.

Sed quæro, eccur prodigium hoc inauditum, quodque unicum

cum huiusmodi est, de quo constet in tota Ecclesia Dei? an credatur, non moliri desuper cœlum magni cuiusdam momenti consilium? Videre, quòd Deus servet ipsum absconditum cognitioni hominum, sicut servat Eliam & Enoch, in statu, in quo apparet nec vivus nec mortuus, & in quo non incongrue attribui ipsi possit elogium, quod Tertullianus attribuit ipsis, dum vocat ipsos *Candidatos aternitatis*; videre ipsum semper vestitum sacco more illorum; sed videre, quòd supra illos gloriosâ hâc fruatur prærogativâ, quâ conceditur ipsi portare actualiter & manifestissimè sacratas Jesu Christi in corpore suo plagas: quis credat hæc omnia vera esse, absque magno divinæ providentiæ consilio?

Tertull. lib.
de Resur.
Carnis.

Revelatio,
quòd S. Fran-
ciscus oppu-
gnaturus sit
Anti-Chri-
stum.

Adhæc verum est, quòd cum satiari non possem loquendo in omni occasione de miraculo tam stupendo, intellexerim, sanctum quemdam Religiosum, quem videndi, quem alloquendi mihi sæpius obtigit felicitas, non procul abhinc habuisse revelationem, quòd Deus eo nomine conservet sanctum Franciscum in hoc statu, ut producat ipsum in lucem cum Enoch & Elia, ut suo ipsum, sicut illos, repleat Spiritu, & pariter adhibeat ipsum cum illis, ad oppugnandum Anti-Christum in fine sæculorum.

Quidquid sit de hoc, certum est, ipsum fortiter fore oppugnandum à parvo quodam fidelium servorum Dei numero. Et clarè legimus in Propheta Dan. 7. v. 25. Daniele, ipsum non regnaturum in formidanda sua potentia, nisi ^{Quamdiu rea} dies mille, ducentos nonaginta, ^{gnaturus sit} qui constituunt tres annos cum ^{Anti-Christus.} dimidio, & paucis adhuc diebus; & vocat hos dies tempus, & tempora, & dimidium temporis, id est, secundum sanctum Augustinum, sanctum Cyrillum, & plures alios, unum annum, duos annos, & dimidium annum. Dicendum igitur est juxta hanc supputationem, Anti-Christum superstitem fore morti Eliæ & Enoch triginta duntaxat diebus, cum ipsi prædicaturi non sint, nisi mille ducentos, nonaginta dies. Et novissimis hisce diebus, cum ab adversariis suis se liberum viderit ac immunem, verè omnipotentem se credet, & suas impleturus abominaciones, eousque prouet impietatis, ut fatigaturus sit patientiam cœli, stimulosque additurus ipsi ad sumendam de se ultionem. Sed quâ ratione? Ecce tragicum infelicissimi huius finem.

Sanctus Apostolus Paulus manifestis verbis descripsit ipsum, dum dixit: *Quem Dominus Jesus 2. Thess. 2. interficiet Spiritu oris sui.* Sive ^{v. 8.} omnipotens hic mundi Creator, qui, quando sibi placet, loquitur per

Infelix finis
Anti-Christi.

per ora tonitruum suorum, contriturus sit ipsum ictu fulminis, sicut aliqui volunt; sive missurus sanctum Michaëlem Archangelum suæ defensore[m] Ecclesiæ, qui splendidâ refulgens majestate, & coruscant manu vibrans machæram, percussurus sit ipsum plagâ lethali, uti verisimilius videtur, juxta verba Pro-

Dan. 12. v. 1.

D. Thomas
in Paulum,

phetæ Danielis capite duodecimo: sic enim illa explicat S. Thomas, quando exponit hæc sancti Pauli: *Quem Dominus Jesus interficiet Spiritu oris sui; quia, inquit, sanctus Michaël interficiet Anti-Christum supra montem Oliveti, unde Christus in caelos ascendit. Et hæc ratione videbitur summa Christum inter & Anti-Christum oppositio: siquidem pro eo, quod Jesus Christus ascenderit in caelum è monte Oliveti, pretiosa sua quasi in triumpho portans vulnera, usque in regnum Dei Patris sui; Anti-Christus econtra, lethaliter percussus è monte Oliveti descendet, & aperiente se terra sub pedibus ipsius, præcipitabitur corpore & animâ in barathrum inferni.*

Ecce te igitur, deformis bestia, cò dilapsam temeritatis, ut attollere te volueris supra Deum omnipotentem; ecce te relegatam & detrusam in infimum mundi locum infra no vissimam creaturam; ecce te in throno gloriæ, quem meruisti, & in quo

transiges, abs eo quòd transacturus sis unquam, totam tuam integram æternitatem. Præcipe modò Angelis tuis, ut attollant te in curru triumphali, teque efferant & evehant in caelum; ambula modò supra aquas sicco pede, vel saltem defende te ab ardore devorantium harum flammaram, quæ circumfluunt te, & tua arrodunt viscera, ossiumque tuorum consumunt medullas; ascende super Altare veri Dei, fac offerri tibi sacrificia, præcipe te adorari, tibi que supremos exhiberi honores non nisi Majestati omnipotentis Dei debitos. Ubi est momentanea gloria tua? dissipata est velut umbra: & ecce jam te opprobriis immersum sempiternis: ubi sunt voluptates tuæ, ubi carnales deliciae? evanuerunt sicut fumus; & ecce jam damnatum te ad tolerandum tantas æternitates horrendorum cruciatuum, quot delibasti momenta vanarum deliciarum. Quò devenerunt immensi, quos possederas, thesauri, quos velut unicum habebas tyrannicæ tuæ potentiae fulcimentum? ecce te jam miserum! qui te conspexeras paucis diebus felicissimum mortalium, modò autem in omnem æternitatem miserimum, infelicissimum: mendicissimum.

Verùm non sufficit tibi, exspoliatum te esse in æternum delicii,

Exprobratio
facta Anti-
Christo jam
sepulto in in-
ferno.

licii, honoribus, divitiis: aliâ ratione te oportet locupletari. Ecce tibi apertos iracundiæ & vindictæ Dei omnipotentis thesauros; hauri ex iis abundanter funestas, quas tibi ipsi accumulasti, divitias: tot infelices invenies ibi æternitates, quot peccata commisisti, quot patrasti iniquitates. Numera tuas, si potes, ex otio successivè culpas, & culpæ cuilibet suam attribue æternitatem. Invenies ibi ignes, rotas, forcipes, novaculas, uncos ferreos, & horribilia quævis tormenta, quibus JESU CHRISTI affixisti servos, qui omnes stabunt seque congregabunt adversum te. Invenies ibi immensum pondus odii omnipotentis Dei, quem irritasti adversum te impietatum omnium maximè abominanda, quam attingere poterat alicujus creaturæ malitia. Invenies accensos ibi furores tot millionum damnatorum, quibus replèsti infernum, quorum in omnem æternitatem favissimas experieris vindictas.

Et ut nihil tibi desit ex omnibus, quibus reddaris infelix, & infelicius omnium infelicissimus, sicut facinorosorum omnium fueras facinorosissimus, tuos in altum attolle oculos, & gloriam intueri Sanctorum, quos tanta persecutus es cum immanitate. Sed cum primis infinitam aspice Majestatem JESU CHRISTI, quem

despexisti summè, quem odisti irremisè, cujus abolere spondebas tibi nomen & gloriam. Vade, maledicte à Deo, execratio cœli & terræ, abominatio summa creaturarum omnium dignus non es, cui fiat sermo, cujus subeat animum cogitatio.

Considera, inusitato percellendos stupore omnes habitatores terræ, cum viderint Enoch & Eliam visibiliter ascendentes in cœlum, & Anti-Christum visibiliter quoque præcipitatum in inferni barathrum. Cæcus omninò foret, qui non clarè videret fraudem, nec se disponderet ad resumendum veri Dei, quem deseruerat, cultum. Hinc est, quod Propheta Daniel reliquit exaratum: *Beatus, qui expectat & pervenit usque ad dies mille trecentos, triginta quinque.* Et hoc est, in quo sancti Patres & omnes Scripturæ Interpretes conveniunt, quòd post mortem Anti-Christi, Deus, qui in medio iracundiæ suæ non obliviscitur miserationum suarum aliquod elabi permittitur sit tempus, ut otium concedat & libertatem hominibus se per seriam convertendi ad comparendum coram tribunali suo & judicio, quod paulò post sequetur. Et S. Hieronymus in verba Danielis dicit, quòd in diebus illis maxima futura sit tranquillitas & pax uni-

Quanta mundi futura sit admiratio, conspecto fine Anti-Christi.

Dan. 12. v. 12.

D d d d

ver-

versalis in universo orbe, ut amplior concedatur facultas hominibus invigilandi sibi, suisque consulendi rebus, quin aliquo turbandi sint mundi strepitu, aut hominum timore.

Quantum temporis concessurus sit Deus hominibus ad agendum poenitentiam post mortem Anti-Christi.

Quamdiu hæc duratura sint tempora, videtur non vacare temeritatis notâ, aliquid determinare velle; aliâs certò constaret nobis finalis iudicii dies contra expressum effatum JESU Christi, qui affirmat, de die illa & hora neminem scire, neque Angelos coelorum, nisi solum Patrem. Aliqui putant, homines non habituros, nisi quadraginta quinque dies ad agendum poenitentiam, eòquòd Daniel dicat *Beatus, qui exspectat & pervenit usque ad dies mille trecentos triginta quinque*; id est, qui victurus est quadraginta quinque dies post mortem Anti-Christi, qui non regnabit, nisi mille ducentos nonaginta dies. Sed videtur nimis angustum hoc tempus esse, ad restituendam Ecclesiam toti splendori suo & convertendi omnes mundi nationes ad religionem Christianam.

Hinc alii existimant, non tantùm quadraginta quinque dierum intervallum fore inter mortem Anti-Christi, & magnum magnum iudicii finalis diem, sed plurium mensium, imò plurium etiam annorum. Et dubio procul verisimiliùs hoc est, cùm certum sit, conspiciendam fore

conversionem universalem, vel quasi universalem omnium hominum. Siquidem sanctus Apostolus Paulus verbis expressis dicit in epistola ad Romanos, quòd *omnis Israël salvabitur*; id est, quòd omnes Judæi; qui superstites erunt in terris, convertendi sint, & agnitori JESUM Christum, ipsùmque veluti verum suum adoraturi Messiam. Et Lyranus in glossa super epistolas sancti Pauli asserit, communem sanctorum Patrum & Catholicorum Doctorum opinionem esse, quòd post mortem Anti-Christi, ipsius deceptio & malitia manifestè sit detegenda, & omnes nationes terræ convertendæ sint ad JESUM Christum.

Edificabuntur ubivis locorum Ecclesiæ; excitabit Deus innumerabilem multitudinem prædicatorum insignium, quos suo animabit Spiritu, qui tanto cum fervore, tamque felici cum eventu prædicabunt Evangelium, ut totum conversuri sint mundum. Videre erit ubivis exempla poenitentiae tam inusitata, tantam lachrymarum torrentis in morem effusarum copiam, tanta jejunia, tamque diversas austeritates, tanta virtutum exercitia, & affectus in Deum tam ardentis in plerisque animabus, ut gloria JESU Christi omnium ex ore publicata, majores quàm unquam effusura sit splen-

Rom. II.

Lyran in
1. Thessal. 5.

Ecclesia & Religio Christiana, restituetur majori quàm unquam, splendori.

splendores, & Religio Christiana, majori quàm unquam cum fulgore in omnem terram extendenda. Jam manifestum est, hæc omnia requirere tempus, non tantum excedens quadraginta quinque dies, sed plures annos tanto operi futuros vix satis; dicere autem quantos, mysterium est, quod sibi solus Deus in cognitionis suæ reservavit arcano.

Prolixus hic Ecclesiastici discursus, tam attentum, tamque defixum tenuerat Probum, ut quasi totus videretur attonitus, & aliquanto tempore profundum serpens silentium, non nisi in pauca hæc se effunderet verba, quæ etiam Consultationi imposuere finem: O JESU? quàm invincibilis tua est patientia, dum pateris, quòd homo, qui est creatura tua, quique minor est vermiculo coram serenissima tua Ma-

jestate, evertat ac diruat paucos intra dies totam Ecclesiam tuam, exquisitissimum illud gratiarum tuarum opus, quod per tanta ædificaveras sæcula; quòd profanet, quidquid sacri, quidquid sancti habet terra, tunc illum adhuc conserves! O JESU! quàm dives es in misericordia, quòd non omnes dannes ac perdas homines, quotquot consensere sacrilegæ abominandi portenti hujus impietati? largiris illis adhuc tempus se agnoscendi, aperis illis munificè inexhaustos gratiarum tuarum thesauros, indulges & condonas ipsis omnia, amas illos, præparas illis coronas. O amabilis JESU! omnes linguæ & ora laudent te, benedicant te, omnium mentes adorent te, omnium corda diligant te, in sæculorum sæcula.

CONSULTATIO XVIII.

Thesaurus inexhaustus omnium gratiarum inclusus in Persona JESU Christi manifestat Divinitatem ipsius.

Nihilominus æstimatur vir apprimè intelligens & excultus scientiâ; nemo illi vel ignorantæ, vel perversæ doctrinæ affingit macu-

lam; nescio, quâ ratione, ejusmodi effuderit & effutièrit propositiones. Sed fortassis non benè intellixisti ipsum? Imò intellexi ipsum optimè; sed ex co-

Dddd 2

non